

ועל זה ודי שער, ולא אחר. בפFOR, מודיע נקרא כפור? אלא מפני שמנקה כל טמא ומעביר אותה מלפניהם ביום ההוא. ועל זה יום כפור יומ של נקיון, וכך קוראים לו, שחתוב (ירא ט) כי ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם. כי ביום זה אריך לו לכתוב! מה זה כי ביום זה? אלא מושום שטהר מקדש למטה ומתקנה (ומראי), כתוב כי ביום זה יכפר עליכם. יכפר וניקה בתחלת ביום זהה, כדי שטהר, ולבסוף עליכם.

עוד, יכפר ביום הזה, וניקה לו בתחלת. וכל זה עליכם, בסבתכם אריך לנוקות אותה, ולטהר אותה תחללה. יכפר? מי יכפר? אלא זהו עולם העליון שמאיר ומנקה לכלם. ועל זה כל צדדים רעים, שגקרים מצלות ים, עוכרים, וכמו שאוֹן מצלות ים, תלויות, כך גם תלויות שערות (שלו, שהוא אח שלו, שהוא צד שלם, ושער

של הדר הוא לא חלך. במזו זה כתוב, (שם) וכפר על הקדש מטהמות בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם. וכל חטאיהם אריך לו לומר! אלא להנאה שלם. מכאן והלאה לכל חטאיהם, שלא יכול המCTRיג לשולט עליהם ועליהם ביום כפור, שהוא העברת כל החובות ונקוי שלם. צריים ישאל לנוקות עצם ולכלת יחפי רגלים במלאכי עליון. חמשה ענויים כדי להענור בחמשה צדדים עליונים שיום הכהנים מוציאו

אותם, והם שערם שלו. ואם שתיה מחשיב, שהיא מצד של יצחק, הרי ששה. ואף על גב שבעל אכילה היא, וائز הם ששה, וענוי אחרון פשיטש הפטה הויא, ובדרך ששית

פתחאי, ועל דא ודי שער ולא אחר. בפFOR, אמאי אקרי כפור, אלא בגין דגמי כל מסabo, וاعבר ליה מקמיה, בההוא יומא. ועל דא, יום כפור: יומא דנקוּתא, והכי קרינא ליה. כתיב (ירא ט) כי ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם, כי ביום זה מיבעי ליה, מאי כי ביום זה. אלא בגין דאתדבי מקדשא לעילא, ואתנקל (נ"א ואתנחר), כתיב כי ביום זה יכפר עליכם, יכפר עליכם, בגין דיתדבי, ולבד עלייכם.

זו, יכפר ביום זה, ונקי ליה בקדמיתא, וכל דא עליכם, בגינכון אctrיך לנוקאה ליה, ולדבאה ליה בקדמיתא. יכפר, מאן יכפר. אלא דא הוא עלמא עלאה, דנחריר ונקי לכלא. ועל דא כלחו סטרין בישין, דאקרזון מצולות ים פליזין, ים, אטערו. וכמה דאיןון מצולות ים פליזין, וכי נמי תליא שערא (ס"א דיליה, דהוא סטריא וכו') דיליה כל ההוא סטרא דלהוז, ושערא דההוא סטרא לא שעיע.

בגוננא דא כתיב, (ירא ט) וכפר על הקדש מטוימות בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם. וכל חטאיהם מבעי ליה, אלא להנאה להו, מכאן ולהלאה לכל חטאיהם דלא יכול מקטרגא לשילטה עלייהו (על דא) ביום דכפור, דאייה קפוחא דכל חוביין, ונקי דלהוז. בעאן ישראל לנוקאה גרמייהו, ולמהך יחפי רגליין, במלאכי עלאין. חמש עבריין, בגין לאסתיעא בחמש סטרין עלאין, דיומא דכפורי אפיק לוין, ואינו פרעין דיליה.

יאי שתיה קא חשביב, דאייה מסטרא דיצחק, הא שית, ואף על גב דבכל אכילה אייה, ובדין איןון שית, וענוי באתרא פשיטש